

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: M. V.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem 150 00 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 2. 2025, o invalidní důchod

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 22. 10. 2024, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

X, kterým byla žalobkyni zamítnuta žádost o invalidní důchod, neboť podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 14. 10. 2024 není invalidní, neboť její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 20 %. Žalobkyně namítala, že posuzující lékař učinil závěr o její invaliditě, aniž by podrobněji zkoumal její zdravotní stav. Na jednání nebyla přizvána. Posuzující lékař nezhodnotil její celkovou výkonnost, její pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity vzhledem k dalším onemocněním. Její denní aktivity jsou značně omezeny, není schopna vykonávat pracovní činnost v plném rozsahu. U kolen jí byla doporučena výměna kloubu, trpí onemocněním trávicího traktu, včetně žaludku i jícnu. Posudkový lékař dle žalobkyně nevzal v úvahu, že se její stav oproti stavu v roce 2021 zhoršil. Vedle omezení denních aktivit, ji trápí únava, nevyspalost, ztráta energie, problémy s příjmem potravy a pohyblivostí.

2. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Citovala příslušnou právní úpravu, závěry posudků posudkových lékařů, které považuje za objektivní. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla, aby s ohledem na námitky žalobkyně byl proveden důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR.
3. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 28. 8. 2024 podala žalobkyně žádost o invalidní důchod. Rozhodnutím ČSSZ ze dne 22. 10. 2024, č. j. X byla žalobkyni žádost zamítnuta s odůvodněním, že podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 14. 10. 2024 není invalidní, neboť její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 20 %. Při posouzení jejího zdravotního stavu dne 14. 10. 2024 dospěl posuzující lékař k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně neodpovídá invaliditě žádného stupně. Dle posuzujícího lékaře rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 20 %. Dle posuzujícího lékaře dopad na pracovní schopnost je, ale objektivně se jedná o lehkou poruchu, která neodpovídá žádnému stupni invalidity.
4. Proti označenému rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 10. 2024 podala žalobkyně námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 12. 2. 2025. Námitky zamítla a rozhodnutí ČSSZ ze dne 22. 10. 2024 potvrdila. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Institutem posuzování zdravotního stavu dne 30. 1. 2025. Posuzující lékařka dospěla ke shodnému závěru s lékařem na prvním stupni, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila na horní hranici při zohlednění dalšího onemocnění a profese 20 %. Dle posuzující lékařky v klinickém obraze u žalobkyně dominuje postižení více úseků páteře, omezení pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu. Některé denní aktivity vykonávány s obtížemi. Na postižení kolenního kloubu přihlédla v celkovém posouzení zdravotního stavu. Dle posuzující lékařky zdravotní stav žalobkyně nevede k invaliditě. Nejedná se u ní o středně těžké funkční postižení páteře s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, nejde o poškození nervů, svalové atrofie ani o poruchu hybnosti končetin. Nejde

o závažné snížení celkové výkonnosti při běžném zatížení. Posuzující lékařka uzavřela, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

5. Z posudku PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 1. 8. 2025, který si zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že se žalobkyně osobně k posudkové komisi dostavila a byla při jednání vyšetřena přítomnou neuroložkou MUDr. F. H. Dalšími členy posudkové komise byl předseda MUDr. et MUDr. V. H. a tajemnice Bc. G. K. Posudek obsahuje výčet podkladů, z nichž posudková komise vycházela, diagnostický souhrn, zjištění ze stěžejních lékařských nálezů a z vyšetření při jednání posudkové komise a posudkové hodnocení. Posudková komise dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je vertebrogení algický syndrom s podílem bolestí kolenních kloubů při artróze na udávaných subjektivních obtížích. Dle posudkové komise je zřejmý jednoznačný podíl obezity na celkové výkonnosti. Dle dokumentace je BMI 34,7. Posudková komise hodnotila shodně s posuzujícím lékařem Institutu posuzování zdravotního stavu se závěrem, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posudková komise hodnotila v kapitole XIII., oddílu E, položce 1, písmeno b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 20 %. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky neměnila. Posudková komise konstatovala, že bolestivý syndrom páteře při degenerativních změnách páteře dle komplexní zdravotní dokumentace i přeshetření žalobkyně jednoznačně odpovídá pouze lehkému funkčnímu postižení. Další onemocnění žalobkyně jsou dobře kompenzována nastavenou terapií. Artróza kolenních kloubů má nyní pouze lehký dopad na funkci kloubů a končetin, pohyblivost a celkovou výkonnost. Posudková komise také prostudovala a zohlednila nověji přiložené lékařské zprávy, které dle ní nepřinášejí posudkově nové významné skutečnosti. Dle posudkové komise není zřejmé zhoršení zdravotního stavu žalobkyně. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.
6. Na nařízené ústní jednání na den 26. 8. 2025 se žalobkyně nedostavila, neúčast předem neomluvila. Soud v souladu s ust. § 49 odst. 3 s.r.s. jednal a rozhodl v nepřítomnosti žalobkyně.
7. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR prostřednictvím svých posudkových komisí, jak plyne z ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobkyně, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudek,

který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 23/2018 – 37).

8. Krajský soud dále považuje za nutné zdůraznit, že posudkové lékařství je specializované medicínské odvětví a podřazení zjištěného postižení zdravotního stavu pod příslušnou položku vyhlášky pro posuzování invalidity může provést pouze odborník z této oblasti. Jeho činnost nemůže nahradit soud, ale ani lékař s jinou specializací, který nemá odborné předpoklady pro hodnocení zdravotního stavu podle vyhlášky o posuzování invalidity. Je rovněž třeba zmínit, že pokles pracovní schopnosti se posuzuje vzhledem k profesi (viz rozsudek NSS č. j. 5 Ads 37/2003 – 92).
9. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 této vyhlášky.
10. Jak bylo uvedeno výše, správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 13/2003 – 54), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena.
11. Krajský soud při hodnocení posudku posudkové komise dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v Ostravě je úplný a přesvědčivý. Posudková komise v posudku řádně vysvětlila, jaké zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, včetně jeho hodnocení v rámci kategorizace dle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Současně vysvětlila, jak byly při posuzování invalidity žalobkyně zohledněny její další zdravotní potíže a profesní zařazení. Posudková komise se shodla s posuzujícími lékaři Institutu posuzování zdravotního stavu na závěru, že u žalobkyně je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vertebrogenní algický syndrom s podílem bolestí kolenních kloubů při artróze na udávaných subjektivních obtížích dle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1, písmene b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které z rozmezí poklesu pracovní schopnosti 10 – 20 % komise stanovila horní hranici, tj. 20 % a dále již nezvyšovala. Posudková komise také posoudila zdravotní stav žalobkyně a jeho vliv na pracovní schopnost v celém rozsahu. Komise dospěla k závěru, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní.
12. Při přezkoumání rozhodnutí soud respektoval ustanovení § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů.

13. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
14. Podle § 39 odst. 2 citovaného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.
15. Vzhledem k tomu, že u žalobkyně nebyl prokázán pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %, nebylo možno žalobkyni považovat za invalidní.
16. Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovaná ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 26. 8. 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně